

הלכות עירובין שנג'שנר

ואם התחתון יש בו ד' והעליון אין בו ד' אין משתמש בעליון אלא כנגד הלוננו בלבד ^א ששם הוא כחורי הלוננו ^ב אבל בשאר הזיו שבשני צדדי החלון אסור להשתמש מפני זה הזיו שתחתיו שהלק רשות לעצמו שהרי יש בו ד' על ד':

ה' כל זיו היוצא על אויר רשות הרבים שמותר להשתמש עליו כשהוא משתמש אין נותנים עליו ואין נותלים ממנו אלא כלי זכוכית וכלי חרס וכיוצא בהן שאם יפלו לרשות הרבים ישברו ^א אבל שאר כלים אסורים שוא יפלו לרשות הרבים ויביאם אבל אם הוא יוצא על אויר כרמלית מותר בכל הכלים שלא גזרו גזרה זו בכרמלית ^ב ואפילו ברשות הרבים לא גזרו אלא כזו וכיוצא בו שהוא יוצא לאויר אבל אם הוא דבר רחב כנגד שהמשתמש עומד שם עם הכלי מותר להשתמש בו בכל הכלים ^ג:

שנר דין בור ואשפה ברשות הרבים וכו' ג' סעיפים:

א בור ברשות הרבים ^א העומד בתוך ד' מפחים לרשות היחיד ^ב מותר למלאות ממנו לרשות היחיד זו שהבור גם כן רשות היחיד שעמקו עשרה ^ג ורחבו ד' ונמצא מוציא מרשות היחיד לרשות היחיד דרך מקום פטור שהמקום פנוי שבניהם מקום פטור הוא הואיל ואין ברחבו ד'.

ואע"פ שכל מקום שאין בו ד' על ד' שברשות הרבים אינו מקום פטור אלא אם כן גבוה ג' מפחים מהארץ אבל פחות משלשה רשות הרבים הוא לפי שרבים דורסים עליו אבל הפסק זה שבין הבור לרשות היחיד אין רבים בוקעים בו לפי שאינו נוח תשמיש הליכתו הואיל ואין בו רוחב ד' ^א.

אבל אם יש בו רוחב ד' רשות הרבים הוא ^א ואין ממלאים מבור זה לרשות היחיד זו שאצלו אלא אם כן יש לבור חוליא גבוה ^ב מפחים סביבו שאז מותר למלאות ממנו מרשות היחיד דרך הלון ^ג הגבוה ^ד מפחים ^ה לפי שהדלי שהולך ברשות הרבים מן החלון על החוליא הוא הולך למעלה מעשרה שהוא מקום פטור.

והוא שלא יהא הבור ורשות היחיד זו בדיוטא אחת ואורך רשות הרבים מפסיק ביניהם אלא רוחב רשות הרבים ^ו כמו"ש בס"י שמ"ז.

אבל אם החוליא אינה גבוה עשרה אסור למלאות אפילו מהלון גבוה עשרה לפי שהדלי הולך בתוך עשרה שהוא אויר רשות הרבים ^א ואע"פ שראש השני של החבל הקשור בדלי הוא כזו אסור ^ב כמו"ש בסיומן שני"ג ^א אבל בכרמלית מותר בענין זה כמו שנתבאר שם ^א:

ח רשבי"א שם ד"ה והא רתנן. ב"י ד"ה בור בח"ה. ס"ז ס"ק א. מ"א ס"ק א.
 ו דב הווא שם. מור וש"ע שם.
 ז משנה שם. מור וש"ע שם.
 ח מ"א ס"ק ג. וס"י שם ס"ק ה.
 ט לבוש שם. (שש ביה דין מושב, אף שפירש באופן אחר). מ"א שם.
 י סעף י.
 יא גמרא שם. מור וש"ע שם.
 יב מ"א ס"ק ב. ס"ז ס"ק ב.
 יג סעף ד.
 יד ועי' לקמן ס"י שעו סוף ס"ב.

לא רמב"ם וש"ע שם.
 לב גמרא שם. מ"א ס"ק ג.
 לג אב"י שם זח, כ. רש"י שם ד"ה כלים. רמב"ם שם ה"ז. ש"ע ס"ה.
 לד רשבי"א שם. מ"ח שם. ש"ע שם.
 לה דרשבי"א עירובין שם ד"ה האי זיו. ב"י ד"ה ועל מה שהקשו. רמ"א שם.

סימן שנר
 א משנה שם זח, ב. מור וש"ע ס"א.
 ב גמרא שם. רש"י שם ד"ה או נימא. מור וש"ע שם.
 ג רש"י שם ד"ה למה לי. לבוש ס"א.
 ד כרמלית ס"י שמה ס"ז.

הלכות עירובין שנד-שנה

תשא

ב אשפה ברשות הרבים גבוה עשרה ורחבה ד' מותר לזרוק לה מרשות היחיד¹⁰ הקרוב לה פחות מוד' מפחים או שזורק דרך הלון הגבוה¹¹ מפחים¹² כמו שנתבאר ואין לחוש שמא יתגלגל ממנה לרשות הרבים מה שזרק לה ויביאנו¹³ לפי שאין זורקים לאשפה אלא דברים שאין צריכים להם כלל¹⁴:

ג כמה דברים אמורים באשפה של רבים אבל בשל יחיד אסור לזרוק לה כלום מרשות היחיד לפי שהיחיד עשוי לפנות אשפה שלו¹⁵ ויבואו לזרוק שם כדרך גם אחר שתיומל האשפה¹⁶ ונמצאו זורקים לרשות הרבים (ואפילו בכרמלית אסור¹⁷):

שנה דיני גזוזמרא ובית הכסא וכו' י"ז סעיפים:

א גזוזמרא שהיא למעלה מן המים¹⁸ וחלון פתוח לה מן הבית שאו היא רשות היחיד אף על פי שאין לה מחיצות¹⁹ כמ"ש בס"י שמו"ה²⁰ אסור למלאות ממנה מים לפי שהמים הם כרמלית אלא אם כן עשה לה מחיצה גבוהה²¹ מפחים²² כל סביבה²³ והוא ממלא בנקב החקוק באמצעותה שאו מותר משום גוד אחית²⁴ דהיינו שאנו רואים המחיצות שסביבה כאלו נמשכו למטה עד התהום²⁵ ונמצאו המים שתחתיה מוקפים מחיצות ורשות היחיד הם או יעשה המחיצה סביב הנקב והוא שיהא נקב ד' על ד'²⁶ שכל מחיצה העשויה לתחת מחלל ד' אינה מחיצה²⁷ ואין חילוק בין אם יעשה לה מחיצה זו למטה מחובר לה פחות כל סביבה או מחובר תחת סביבות הנקב ובין אם יעשנה על גבה מלמעלה בענין זה²⁸ ובלבד שיעשנה בשביל כך כדי להתיר מילוי המים אבל אם עשאה לצורך אחר אין אומרים בה גוד אחית²⁹ ממעם שיתבאר³⁰.

וכיון שעשנה לה מחיצה מותר גם לשפך ממנה³¹ דרך הנקב שבה אע"פ שהשופכן הולכים לחוץ להלאה מכנגד המחיצה³² כיון שאינו מתכוין לכך³³:

ב וכן התולך בספינה³⁴ שהיא עמוקה עשרה ורחבה ד' שהיא רשות היחיד³⁵ אינו יכול

10 חשונה שם. מור ושילע ס"ב.

11 רבנו היגדון ד"ה וכן אשפה. לבוש ס"ב.

12 כרחישיון לעיל ס' שנג מ"א, כשנג אחר גבוה מחבירו ואינו כלים העשבים.

13 יח דמב"א בעברת הקדוש שער ג סוף ס"ה. חזון הל' שבת פפ"ו ה"י. רמ"א ס"ב מ"א ס"ק ה.

14 יט נגדא שם. מור ושילע שם. וראה גם לקמן ס' שסכ מ"ה. כ רש"י שם ד"ה ולא חיישין. שילע שם.

15 כא ע"י ס' ש"י שנג כ"ה. וד"א סוף ט"ו שנו ס"ק ג. וראה פרמ"ג מ"א סוף ספסדמן.

סימן שנה

א חשונה שם עירובין [פ"ג], ב. מור ושילע ס"א.

ב חוסי' עירובין פ"ג ב' ד"ה גזוזמרא. פ"ג ב' ד"ה במחיצות. ראשון דפ"ט ס"ב. מור ושילע שם. מ"א ס"ק א. והבעם שאין אומרים שהיא דח"י (בלא חלון) ע"י גוד אחות, ותבאר לקמן ס' יקו"א ס"ק א וס"ק ב. וראה גם לעיל ס' רמב קו"א ס"ק ב. וראה ח"י צ"צ מה' ג.

ג סעיף כב. וראה גם לעיל ס' שנג ס"ב. ודעו כשהחלק הוא ד' על ד' כולקמן ס' שעד ס"ד.

ד משנה שם. מור ושילע שם. דמעינים לזה – ראה לקמן קרא ס"ק ב.

ה רש"י שם ד"ה אי"כ. מור ושילע שם.

ו רש"י שם, דף פ"ג, ע"א ד"ה חוקק. מ"ז ס"ק א. מ"א

ס"ק ג.

ז רש"י שם פ"ג, רע"ב ד"ה שתי גזוזמראות.

ח רש"י במשנה שם פ"ג, ב' ד"ה אי"כ. מור ושילע שם.

ט רש"י שם פ"ג, סע"א ד"ה קורה. פ"ג, רע"א ד"ה חוקק. תוס' שם פ"ג, ב' ד"ה עשה. מ"ז ס"ק ב.

י משנה שם פ"ג, ב' לפירושי רש"י שם ד"ה בין מלמטה. תוס' שם ד"ה בין מלמעלה. מור ושילע שם. וראה ח"י צ"צ ס"ד, ד א"ס נחשבת כמחיצה ניכרת.

יא בח"ק עירובין פ"ג, א (בבב"ר) ופ"ג א (באמת המים). רש"י שם פ"ג, א ד"ה עשו לה. פ"ג, א ד"ה גלוי גלאי העתה.

תוס' שם פ"ג, ב' ד"ה אלא. ראש"י עירובין פ"ג מ"ז. ד"ח ס"ק א.

יב לקמן סעיף י. וראה גם לקמן מ"ז. ס' שנג מ"א. ס' שנו ס"א.

יג נגדא שם פ"ג, א כאיבא ראמרי. ד"ף. תמב"ס הל' שבת פפ"ו דמ"ו. דא"ש פ"ח ס"ז. מור ושילע שם.

יד נגדא שם. מ"ז ס"ק ג. וראה לקמן ס"ד ובס"י שנו מ"ז אם יש חילוק בה בין כרמלית לדח"י.

טו רש"י שם ד"ה אפילו לשפך. מרדכי שבת רמז שעד בשם מרדכי. שו"ת יקו"א ח"א ס' תתג מ"א ס"ק

ד. וע"י פ"י שנו נמ"א ס"ק ג. לקמן שם ס"ז.

טז [רב הסמא ורבה בר] רב הונא שבת ק"ב. מור ושילע שם ס"א.

יז שבת ק"א, רע"א. מ"א ס"ק ג.